

Õppeaine:	Vene keel
Klass:	8. klass
Tunde nädalas ja õppeaastas:	3 tundi nädalas, kokku 105 tundi
Rakendumine:	1.sept. 2012
Koostamise alus:	Põhikooli riiklik õppekava, lisa 2; Vastseliina G õppekava

1. AINEVALDKONNA KIRJELDUS

Vene keel avardab õpilase tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendab erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Vene keel arendab kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis. Vene keele õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Õpitulemused erinevates osaoskustes on esitatud keeleoskustasemete tabelis.

Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima vene keelt, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning andma õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatud kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Vene keele õpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja vene kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Vene keele õpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Vene keele õppe tähtsamad põhimõtted on:

1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov vene keele kasutamine;

- 2) keeleõppes kasutatava eakohase materjali olemasolu;
- 3) erinevate aktiivõppevormide kasutamine;
- 4) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine.

Vene keele integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

1.1. ÜLDPÄDEVUSTE KUJUNDAMINE VENE KEELES

Teadmiste, oskuste, väärtushinnangute ja käitumise õpetamisel on kandev roll õpetajal.

Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi: väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja -tegevuste kaudu.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärasest.

Sotsiaalne pädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada.

Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikul vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine: rühmatöö, projektöpe ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud oma kooli ja maakondlikest üritustest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu. Õpilase tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundame erinevaid õpistrateegiaid rakendades, nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine. Olulisel kohal on õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine.

Digipädevusega seonduv vene keel suhtluspädevuse kaudu. Vastavuses keeleoskuse arenguga õpitakse mõistma ja edasi andma teavet erinevatest elu- ja tegevusvaldkondadest. Õpilasi suunatakse mõistma tehnoloogia tähtsust ning mõju igapäevaelule, loodusele ja ühiskonnale; tajuma digivahendite kasutuselevõttuga kaasnevaid muutusi ühiskonnas; suhtuma kriitiliselt saadaolevasse teabesse ning olema vastutustundlik interaktiivse meedia kasutamisel. Õpilasi suunatakse kasutama digivahendeid loovalt, uuendusmeelselt ja sihipäraselt.

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks vene keeles.

Vene keele õpe on seotud ka matemaatikapädevusega, kuna suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada, kella tunda, vanust öelda jne.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleskus.

1.2 LÕIMING

Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Vene keele ainekava arvestab teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeles õppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Võõrkeelteskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, Internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele omandamisel on suureks toeks koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjalide kasutamine lõimitud aine- ja keeleõppe raames (LAK-õpe, keelekümblus).

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeles õppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele ainekavad haakuvad ennekõike ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega.

Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

TEEMAVALDKONNAD	LÕIMUMINE
Riigid ja nende kultuur Vaatamisväärsused Venemaal (Moskva) ja Eestis	geograafia - kohanimed
Mina ja teised Arsti juures (Haigused) Ended/Uskumused	inglise keel saksa keel
Kodu ja lähiümbrus	saksa keel

Eesti Minu kodulinn Võru	inglise keel
Õppimine ja töö Elukutsed (näitleja, giid)	ingl. keel

1.3 LÄBIVAD TEEMAD

Eelkõige on läbivad teemad seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) **Elukestev õpe ja karjääri planeerimine** - „Õppimine ja töö” - Elukutsed. Kelleks saada?
- 2) **Keskkond ja jätkusuutlik areng** - „Kodukoht Eesti”- Minu kodulinn Võru
- 3) **Kultuuriline identiteet** - „Kodukoht Eesti” , „Riigid ja nende kultuur” –Vaatamisväärsused Venemaal ja Eestis
- 4) **Teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon** - „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“
- 5) **Tervis ja ohutus** - „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu” – arsti juures
- 6) **Väärtused ja kõlblus** - „Mina ja teised“ – arsti juures, uskumused ja ended, „Kodu ja lähiümbrus” Minu kodulinn, „Kodukoht Eesti“ , Õppimine ja töö“ – Elukutsed, „Riigid ja nende kultuur“ , „Vaba aeg“ - Reisimine.

HINDAMINE

Õpitulemusi hinnates lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosa ning teiste hindamist reguleerivate õigusaktide käsitlusest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

ÕPPETEGEVUSED

Õppetegevuse kavandamine ja korraldamine õppetunnis:

- 1) vene keele õpetajad lähtuvad õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) taotlevad, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 3) võimaldavad õppida üksi ning üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;
- 4) kasutavad diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;

- 5) rakendavad nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;
- 6) mitmekesistavad õpikeskkonda: kooli arvutiklass, konverentsiruum, aula, õppetunnid väljaspool kooliruumi;
- 7) kasutatavad erinevaid aktiivõppemeetodeid.

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast vene keeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased õpivad kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi. Teemade käsitlemisel pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ja kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- 4) loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- 5) lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine);
- 7) rolli- ja suhtlusmängud;
- 8) info otsimine erinevatest venekeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, Internet).

ÕPPEMATERJALID:

Inga Mangus „Быстро и весело“ 8.klass
Inga Mangus „Быстро и весело“ 8.klass tv
Internet
Õppefilmid, harjutused